

HÄPEÄLLINEN ROMAHDUS

Lukija muistaa NN:n „puolue”-koulun lyhyen, mutta opettavaisen historian. Tässä kerron tuon historian. Vuoden kestäneen sisäisen taistelun jälkeen bolshevistinen puolue-ryhmä tekee päättäväisesti pesäeron „uusista” virtauksista — otzovismista, ultimatismista ja jumalanrakentamisesta. Erikoisessa päätöslauselmassaan bolshevistinen Neuvottelukokous julistaa NN:n koulun noiden virtausten kannattajain *uuden puolue-ryhmän keskuksi* *. Noiden kolmen valaskalan varaan rakennetun uuden ryhmän ulkomaiset johtajat erkanevat bolsheveikeista organisatorisesti. Uuden ryhmän sankarit, jotka ovat poliittisesti tavattoman miehuullisia ja luottavat järkkymättömästi aseimiinsa, eivät rohkene esiintyä avoimesti omassa äänenkannattajassaan y.m.s. Sen sijaan he valitsevat puolueen ja puolue-ryhmän yksinkertaisen *pettämisen* tien: he perustavat ulkomaisen koulun, jota nimittävät „puolue”-kouluksi ja jonka todellista aatteellista olemusta he visusti salaavat. Useiden ponnistusten jälkeen heidän onnistuu saada tuohon näennäiseen puoluekouluun 13 työmiestä, joita Maksimovista, Aleksinskista, Ljadovista ja Lunatsharskista muodostettu ryhmä alkaa „opettaa”. Tuo porukka salaa koko ajan sitä tosiasiaa, että „koulu” on uuden ryhmän keskus, ja lisäksi korostaa kaikin voimin, että „koulu” ei ole yhteydessä mihinkään puolue-ryhmään, vaan on koko puolueen

* Ks. Teokset, 15. osa, ss. 447—448. *Toim.*

laitos. Maksimov, Aleksinski, Ljadov ja kumpp. „ryhmäkuntiin kuulumattomien” toverien osassa!.*.

Ja lopuksi viimeinen vaihe. Noin puolet näennäiseen puoluekouluun saapuneista työläisistä nousee kapinaan „huonoja paimenia” vastaan. Tuonnempana julkaisemme kaksi kirjettä kuulun „koulun” oppilailta sekä muutamia Moskovasta saatuja tietoja, jotka paljastavat lopullisesti Maksimovin-Aleksinskin-Ljadovin ja kumpp. seikkailun. Kaikki se, mitä niissä on kerrottu, puhuu puolestaan. Siellä on kaikki hyvin: sekä „suoranainen taistelu” että „mitä kiivain polemiikki joka päivä” kuin myös opettaja Aleksinski näyttämässä kieltä työläisoppilaille j.n.e. Koulun suurisanaisissa toimintaselostuksissa tuo kaikki muuttunee kai agitaatio- ja propagandakysymyksiä koskeviksi „praktillisiksi opinnoiksi”, „yhteiskunnallisten maailmankatsomusten” kurssiksi j.n.e. Mutta turhaan, nyt ei enää kukaan usko tuota surkeaa, häpeällistä komediaa!

Kaksi kuukautta olivat uuden ryhmän johtajat kuiskineet työläisten korvaan otzovismin ja jumalanrakentamisen etuisuuksista vallankumoukselliseen marxilaisuuteen verrattuna. Mutta sitten he eivät enää malttaneet, vaan alkoivat avoimesti tyrkyttää heille otzovistis-ultimatistista „toimintaohjelmaa”. Ja valveutuneimmat ja itsenäisimmät työläiset alkoivat tietenkin panna vastaan. Me emme halua olla verhona otzovistien ja jumalanrakentajien uuden aatteellisen keskuksen edessä; koulua ei valvota enempää „alhaalta” kuin „ylhäältäkään” — sanovat työläistoverit kirjeissään. Ja se on paras tae siitä, että *puoluekantaisten* työläisten keskuudessa tulee piilopelin ja demagogisen „demokratismiin” politiikka varmasti romahtamaan. — Paikalliset järjestöt tulevat itse hoitamaan NN:n koulua — sanoivat Maksimov ja kumpp. työläisille. Nyt ne työläiset, jotka ennen luottivat tähän porukkaan, ovat paljastaneet tuon pelin.

Lopuksi eräs pyyntö, herrat jumalalliset otzovistit. Kun te siellä jumalan varjelemassa Tsarevokokshaiskissanne

* Muuten, ratkaisoon Trotski nyt, kun hän on tutustunut tuonnempana julkaistuihin työläisten kirjeisiin, eikö hänen olisi jo aika täyttää lupauksensa mennä opetustyyhön NN:n „kouluun” (jos tämä lupaus on esitetty oikein eräässä „koulun” selostuksessa). Nyt lienee paras aika ilmestyä „taistelutantereelle” rauhanpalmulehvä ja „ryhmäkuntiin kuulumattomuuden” palsamilla täytetty kuppi käsissä.

lopetatte — toivomme, että lopetatte — ryhmäohjelmanne laatimisen, niin älkää peitelkö sitä meiltä, kuten olette aikaisemmin tehneet. Enemmän tai vähemmän myöhästyneinä me kuitenkin saamme sen käsiimme ja julkaisemme puoluelehdistössä. On siis parempi, ettette häpäise vielä kerran itseänne.

*Erillinen vedos „Proletari“ lehden
50. numerosta, marraskuun 28
(joulukuun 11) pnä 1909*

*Julkaistaan Erillisen vedoksen
tekstin mukaan*
